

Ôi Nhớ Xuân Nào Thuở Trời Yên Vui

Ngô Ái Loan

Nơi đất khách quê người đã hơn ba mươi năm mùa Xuân trôi qua. Mùa Xuân đầu tiên với tâm trạng nôn nao háo hức cùng chồng con ăn diện thật điệu đà, dầu gì cũng tìm lại cho mình chút dấu tích của những tháng ngày trên quê hương. Nhớ thuở Sài Gòn trong những ngày trước Tết. Đi dạo chợ hoa Nguyễn Huệ rực rỡ muôn loài hoa khoe sắc khoe hương. Ghé vô chợ Bến Thành chen vai kẻ xuôi người ngược để tìm mua những món đồ yêu thích trang hoàng nhà cửa

hoặc mang đi biếu tặng làm món quà xuân cho những người thân quen.

Sài Gòn xưa đâu thể thiếu hình ảnh của những người lính được phép trở về từ những tiền đồn heo hút xa xôi, hay vừa thoát qua những trận chiến dầu sôi lửa bỏng mà mạng sống treo lơ lửng giữa làn tên mũi đạn. Màu áo hoa rừng bạc mờ theo năm tháng vẫn còn nặng mùi mồ hôi trên dậm ngàn quan san. Bên cạnh là người bạn, người tình, người mẹ hay người vợ thật trang trọng dịu dàng biết bao khi khoác lên mình một chiếc áo dài thướt tha đủ màu sắc tô thêm vẻ tươi thắm mùa Xuân.

Quê hương với những mùa Xuân yên bình trôi qua khi bên ngoài tiền tuyến đã có những người lính ôm kẻ tay súng dưới giao thông hào trong làn mưa bay mang theo từng cơn gió se mình, những bước chân dẫm băng qua màn đêm đen đặc quánh chỉ nghe vang vọng tiếng đế dun trong tư thế sẵn sàng đối mặt với quân thù hay trầm mình giữa đầm lầy giá buốt giữa đêm đông với ý chí sắt đá quyết một lòng bảo vệ non sông.

Sống trên mảnh đất miền Nam thương yêu tôi từng có những mùa Xuân ấm êm bên gia đình vui đón giao thừa rộn rã cùng những tiếng pháo nổ dồn dập chào đón một năm mới, cúi đầu trong giây phút giao thừa cầu nguyện cho đất nước yên bình và gia đạo gặp mọi điều tốt lành. Và rồi thời gian trôi qua tôi lớn khôn theo mệnh nước nổi trôi, miền Nam thương yêu ngày tôi đủ sự nhận biết về một trận chiến được giao ước trên bàn cờ chính trị của những con người máu lạnh với thế lực hùng mạnh. Miền Nam với những đội quân hùng mạnh cùng ý chí cương quyết gìn giữ non sông cũng đành buông súng ở giây phút tinh thần người lính vẫn còn đang sôi sục giữa trận chiến.

Tiếng súng đã im bật trên quê hương thay vào đó là những tiếng lòng ai oán bi thương của người dân miền Nam khi lịch sử đã bị bức tử sang trang. Mùa Xuân vẫn đến và ra đi đúng hạn kỳ. Cô thiếu nữ nay đã trở thành người mẹ trẻ, vụng về bước xuống cuộc đời héo gầy theo đời cơm áo giữa một xã hội hỗn mang vàng thau lẫn lộn. Chén cơm độn khoai sắn bữa đói bữa no, có miếng ăn hôm nay nhưng ngày mai phải tìm đâu ra để được no bụng thì Xuân ơi xin hãy đứng phía bên ngoài khi mà nỗi bất hạnh trong nhiều gia đình có những người ông, người cha và người chồng đang mang thân tù tội ở dưới chín tầng địa ngục, mĩa mai thay được chính quyền mới khoác lên thân mình những từ ngữ nguy quân, nguy quyền.

Mà nguy là gì? là những gì không có thật, chỉ nguy tạo khi mà những người lính Việt Nam Cộng Hòa sừng sững vươn vai đứng mảnh đầu đội trời chân đạp đất hiên ngang đối mặt với quân thù.

Sóng vẫn vỗ đập ngoài khơi, mây trên trời vẫn bay không định hướng. Dòng đời cứ thế êm ả trôi đi, cánh lục bình trên con sông mang tên định mệnh lạc loài tấp vào bên kia bờ đại dương, nơi đến xa lạ từ màu da và ngôn ngữ. Ba mươi năm bình yên trên miền đất hứa với nhiều điều may mắn ơn trên ban phước. Ba mươi mùa Xuân qua không hề thiếu đi nụ cười dòn tan bên các con các cháu thương yêu nhưng vẫn mãi u hoài về một quê hương, mãi chìm sâu vào một quá khứ xa xôi nay trở thành những hoài niệm tiếc thương suốt cả cuộc đời.

Ôi nhớ Xuân nào thuở trời yên vui , nghe pháo giao thừa rộn ràng nơi nơi... *

Ngô Ái Loan

* lời của bài hát